

ЦАРЯТ И ПАПАГАЛА

Превод от английски: Владимир Бубняк, 1996

chitanka.info

Преди много, много години цар Викрамадития управлявал царството Уджейн. Той бил на трона от дълго време и хората го обичали заради доброто му сърце. Всяка година шест месеца той прекарвал в столицата, а останалите шест месеца се усамотявал в гората.

Веднъж, когато бил в гората със съветника си Ванаджи, той видял два папагала на едно дърво. Те били толкова щастливи в своята любовна игра, че цар Викрамадития ги наблюдавал в захлас.

Изведнъж мъжкият папагал паднал мъртъв. Той бил улучен от стрелата на някакъв ловец. Другият папагал започнал да издава пронизателни писъци. Царят бил потресен. Той искрено съчувствал на бедните птици.

— Бих направил всичко, за да им върна щастието! — прошепнал той на Ванаджи.

— Ваше величество, вие наистина сте безкрайно милосърден, щом страдате тъй дълбоко дори за нещастieto на една птица — отвърнал Ванаджи. — Но ако наистина искате, бихте могли, поне за кратко, да облекчите мъката на клетата птица.

— Как мога да направя това? — попитал царят. — Кажи ми.

— Вие притежавате способност да напускате собственото си тяло и да влизате в чуждо тяло — казал Ванаджи. — Можете да се вселите в тялото на мъртвата птица и да я възкресите за известно време. След това отново ще се върнете в своето собствено тяло.

— Това е чудесна идея! — възкликнал царят. — Ще се радвам да направя жена му отново щастлива, поне за кратко. Моля те, погрижи се за моето тяло, докато се върна.

И цар Викрамадития напуснал своето тяло и се вселил в тялото на убития папагал. Той литнал и кацнал до своята съпруга.

Ванаджи притежавал същата необикновена способност да се въплъщава. Както седял и наблюдавал безжизненото тяло на цар Викрамадития, той изведнъж си помислил:

— Защо ли не се вселя за известно време в него и да видя как ще се чувствам като цар?

Ванаджи изоставил своето тяло и се преселил в тялото на царя. Почувствал се прекрасно, бил станал велик цар. Тогава го навестила мисълта, че би могъл да си остане в това тяло, стига само да успее да се държи като цар.

Ванаджи бил хитър човек. Той познавал много добре ежедневието на царя и бил наблюдавал как той ръководел държавните дела. Амбицията завладяла сърцето на съветника и той твърдо решил да остане в тялото на цар Викрамадития.

Коварният съветник си помислил, че ще е най-добре да унищожи собственото си тяло. Събрал дърва, наклал голям огън и хвърлил тялото си в него. После се отправил към столицата на царство Уджейн.

Бхати, главният министър на царя, бил изненадан, когато видял, че царят се завръща по-рано от очакваното. Той бил любопитен да узнае причината за това.

Самозванецът играел ролята си твърде умело, но Бхати трудно можел да бъде заблуден. Той открил редица дребни неща, присъщи на поведението на царя, които сега липсвали. Колкото повече наблюдавал царя, толкова по-силно се убеждавал, че имало нещо нередно.

Бхати споделил съмнението си с царицата, за да я предупреди. Продължил да наблюдава много старателно самозванеца и не му позволявал никаква свобода в двореца. Но не се задоволил с това, разпратил тайни съгледвачи. Те трябвало да пътуват надлъж и на шир и да търсят обяснение на загадката.

Междувременно в гората цар Викрамадития поискал да напусне тялото на папагала и да се върне отново в собственото си тяло. Когато дошъл до мястото, където бил оставил своето тяло, той се изненадал от това, че то било изчезнало. Ванаджи също не се виждал никъде. Царят бил отчаян. Той, недоумявал какво би могло да се случи и полетял напосоки. Някъде в далечината съзрял пламъците на огромен огън. Приближил се и открил огромна клада, на която догаряло тялото на Ванаджи.

Цар Викрамадития разбрал какво се било случило. Ванаджи, когото смятал за свой верен съветник, просто го бил измамил.

Сега царят трябвало да си остане завинаги папагал.

След няколко дни един ловец хванал папагала. Той го продал на богат търговец. Щастието на търговеца било неизмеримо, защото птицата говорела много мъдро.

Една нощ търговецът сънувал, че присъства на празненство, в което участва известната танцьорка Апаранджи. Той разказал съня си на няколко души и скоро слухът достигнал до самата Апаранджи.

Танцърката била много алчна и освирепяла от гняв като чула, че някой се е възхищавал на изкуството ѝ безплатно. Тя поискала сто жълтици възнаграждение. И тъй като търговецът не ги платил, тя подала жалба в съда.

Търговецът не знаел какво да прави. Тогава неговият папагал го успокоил и поискал да му бъде защитник на делото.

Посъветвал го да вземе със себе си в съда стоте жълтици и едно огледало.

Делото започнало, Апаранджи и търговецът застанали един срещу друг. Известната танцърка високомерно поискала да ѝ бъде платена посочената сума. Тогава папагалът казал на търговеца да изсипе жълтиците пред съдиите.

— Само че — прошепнал му папагалът, — постави огледалото зад парите.

Когато видяла жълтиците, Апаранджи се втурнала да ги вземе.

— Стой! — извикал папагалът. — Твоето искане се основава на съня, на който търговецът се е наслаждавал, докато е спял. Следователно ти също ще трябва да се задоволиш с жълтиците, които виждаш в огледалото!

Съдиите се съгласили с папагала. Апаранджи била потресена, че една птица я е надхитрила.

Мълвата за мъдрия папагал стигнала до Бхати и той незабавно отишъл да го види. Още при първата им среща главният министър открил, че чудната птица е самият цар Викрамадития. Без да отлага и минута, Бхати отвел папагала в Уджейн и го скрил в тайно помещение. Двамата дълго обсъждали как да отнемат тялото на царя от самозванеца.

Ванаджи още не се бил срещал с царицата. Няколко пъти се опитвал да я види, но тя винаги намирала някакво извинение. Сега му съобщили, че царицата била много тъжна, защото любимият ѝ папагал умрял, и не можела да се срещне с него.

Ванаджи бил нетърпелив да спечели благоволението на царицата. Той предложил да я разтуши, като съживи за малко птицата, и царицата се съгласила. Самозванецът поръчал да му донесат мъртвия папагал, напуснал тялото на Викрамадития и се вселил в тялото на мъртвия папагал и полетял към царицата.

Тогава Викрамадития се въплътил в своето собствено тяло. Бхати съобщил на царицата, че самозванецът е прогонен и истинският цар най-после се е завърнал. Царят и царицата били безкрайно щастливи да бъдат отново заедно.

Принуден да остане завинаги папагал, Ванаджи отлетял надалече.

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.